

15 Regler for magi - 1

Af Alice A. Bailey (oversat og forkortet af Niels Brønsted)

Fra »En afhandling om kosmisk ild«

Teosofia, oktober 1996

I esoteriske kredse er det måske efterhånden en kendt sag, at åndelig udvikling i princippet går ud på at skabe forbindelse mellem den fysiske hjernebevidsthed og sjælens bevidsthed i sin egen verden. Det enkelte menneske vil formentlig opleve kontakten som en åbenbaring, men set fra evolutionens synspunkt er denne virkning kun sekundær, for nu begynder det planetariske tjenestearbejde først for alvor.

Det er menneskehedens opgave at opdage sin samtids evolutionsplan, som den er formuleret af Det store hvide broderskab (eller Hierarkiet) og realisere den i detaljer i den fysiske verden. Men denne evolutionsplan udsendes som strømme af idéer og symboler fra den buddhiske verden, og mennesker har kun mulighed for at opfatte den, hvis de skaber kontakt fra deres personlige verden ind til de lag i psyken, som kan få intuitiv kontakt med den højere verden.

Når de har gjort det, kan de opfatte den del af den umiddelbare evolutionsplan, de selv, som en sjæl i en sjælegruppe, er involveret i og realisere den i konkrete fysiske tjenesteprojekter.

Processen består altså i at omsætte indre åndelige energier til ydre fysiske udtryk, og det er egentlig det, man kalder »magi«. Metoden er udførligt beskrevet af Tibetanneren i Alice A. Baileys bøger, om end de afgørende mantraer og »kraftord« naturligvis først bliver afsløret i forbindelse med indivielsesprocesserne, når der er sikkerhed for, at de ikke vil blive misbrugt.

Beskrivelsen af fremgangsmåden er hovedindholdet i bogen *En afhandling om Hvid Magi* (eller kort og godt *Hvid Magi*), og netop denne bog er blevet brugt som oplagt studiegrundlag i flere af Teosofisk Forenings studiegrupper. Det skyldes, at den er »disciplens bog« og giver mange værdifulde personlige anvisninger, men samtidig er den også det sted, hvor det åndelige tjenestearbejdes okkulte metoder er beskrevet i detaljer i form af 15 regler for magi — for det er jo dette arbejde, der er disciplens domæne.

Men selve arbejdet er man altså ikke i stand til at udføre, før udviklingen er gennemført, og derfor kan man spørge, hvad vi egentlig skal bruge disse regler til. Spørgsmålet stiller og besvarer Tibetanneren selv på følgende måde: »Man kunne spørge, hvilken nytte de 15 regler for magi er til. Endnu ingen, hvad angår det praktiske

arbejde, men stor nytte, hvis man ønsker at udvikle sit indre intellekt. Den, der mediterer og spekulerer over disse regler i lyset af, hvad der før er sagt om devaer og byggekræfter, vil komme til en forståelse af byggelovene i makrokosmos, og det vil være til stor hjælp og spare megen tid, når det magiske arbejde og formularerne bliver lagt i hans hænder«.

Citatet stammer ikke fra *Hvid Magi*, men fra *En afhandling om kosmisk ild*, for det er her, de 15 regler oprindeligt stammer fra. Og samtidig er kommentarerne til reglerne i denne bog langt mere overskuelige og kortfattede end i *Hvid Magi*. Det er grunden til, at vi mener, læserne kan have glæde af at læse dem, som de er givet i *Kosmisk ild*.

Mange studerende har sikkert med interesse læst *Hvid Magi*, men måske også oplevet, at man meget let mister fornemmelsen af kontinuitet i reglerne, fordi kommentarerne er så omfattende og ofte fører ud i så vidtrækkende associationer, at man har glemt, hvad det hele drejer sig om, når man vender tilbage til hovedlinjen. I *Kosmisk ild* står det hele klart og præcist, og materialet er derfor uhyre nyttigt for alle, der studerer »disciplens bog«, *En afhandling om hvid magi*, men endnu ikke har turdet give sig i lag med *En afhandling om kosmisk ild*.

De 15 regler er delt i 3 afsnit: 6 regler for mentalplanet, 5 regler for astralplanet, og 4 regler for det fysiske plan, og vi vil følge denne naturlige deling og udsende materialet i 3 artikler med de nævnte overskrifter.

6 regler for mentalplanet

1. Regel. *Solenglen samler sig, spreder ikke sin kraft, men kommunikerer i dyb meditation med sit spejlbillede.*

Betydningen af denne regel er let at se, for den hvide magiker er altid, gennem bevidst harmonisering med sit ego eller sin »engel«, sensitiv over for hans planer og hensigter og derfor i stand til at modtage de højere impulser. Vi må huske, at hvid magi arbejder oppefra og nedefter og er resultatet af solvibration og ikke varmeimpulser fra en af månepitrierne. Nedstrømningen af illuminationsenergien fra solpitrien er resultatet af hans indre fatning, hans indsamling af sine kræfter, før han sender dem ud i koncentreret form til sin skygge, mennesket, og hans stadige meditation over hensigten og planen. Det kan måske være til nytte for den studerende her, hvis han husker, at egoet (såvel som Logos) mediterer dybt under hele den fysiske inkarnationscyklus. Denne solmeditation har en cyklisk karakter, idet pitrien sender rytmiske energistrømme ud til sit »spejlbillede«, energistrømme som det pågældende menneske opfatter som sine »højere impulser«, drømme og aspirationer. Det er derfor klart, hvorfor de, der arbejder med hvid magi, altid er fremskredne og åndelige mennesker, for »spejlbilledet« er sjældent sensitivt over for egoet eller solenglen, før der er gået

mange inkarnationscykler. Pitrien kommunikerer med sin »skygge« eller afspejling via sutratmaen, som strømmer ned gennem legemerne til et indgangspunkt i den fysiske hjerne.

2. Regel. *Når skyggen har reageret, fortsætter arbejdet i dyb meditation. Det lavere lys kastes opad, det større lys oplyser de tre, og de fires arbejde fortsætter.*

Her fremstilles de to og deres arbejde, egoet på sit eget plan og dets instrument i de 3 verdener, som sammenkædet og koordineret. Som vi ved, er meditationens primære funktion at gøre det lavere instrument så modtageligt over for vibrationer, at egoet, eller solenglen, kan bruge det og opnå bestemte resultater. Det indebærer altså, at der er en nedstrømning af kraft fra mentalplanets højere trin (det virkelige menneskes hjemsted) og en tilbagevirkende vibration fra mennesket, spejlbilledet. Når disse vibrationer er afstemt efter hinanden, og samspillet er rytmisk, forløber de to meditationer samtidigt, og da kan det magiske skabelsesarbejde foregå uhindret. Det er derfor klart, at hjernen er den fysiske parallel til kraftcentrene på mentalplanet, og at mennesket må frembringe vibrationen bevidst under meditationen. Når det sker, kan mennesket fungere som en bevidst skaber, og arbejdet har altså en tredobbelt karakter, idet kraften cirkulerer frit gennem 3 koncentrerede aktivitetspunkter:

For det første den række kronblade i den egoiske lotus, egoet vælger at bruge eller er i stand til at bruge. Det afhænger af målsætningen og egoets udviklingstrin. For det andet det fysiske hjernecenter, der er aktivt under meditationen. Det afhænger også af menneskets udviklingstrin og det mål, det søger at nå. For det tredje det kraftcenter, mennesket udvikler på det lavere mentalplan, når det bygger den fornødne tankeform og driver de bygmestre, som kan reagere på vibrationen, til aktivitet. Det afhænger igen af dets meditations kraft, dets tones fylde og styrken af dets igangsættende vibration.

Det første, solenglen gør, er altså at danne en trekant bestående af ham selv, mennesket på det fysiske plan, og det lille kraftcenter, som er resultatet af deres forenede anstrengelser. Det vil være værdifuldt for dem, der studerer meditation, at tænke over denne fremgangsmåde og undersøge overensstemmelsen mellem den og det arbejde, Sollogos udførte, da han skabte »himlen og jorden«. Det højeste og laveste aspekt mødtes, ånd og stof blev bragt i kontakt med hinanden, og konsekvensen af dette samspil var Sønnens eller den store soltankeforms fødsel. I de 3 verdener gør mennesket, den mindre guddom, inden for sine rammer noget tilsvarende. De 3, som oplyses af den enes lys, er den lavere triades 3 personer: mentallegemet, astrallegemet og det fysiske legeme. De udgør, sammen med den der oplyser, de omtalte »4«, og sådan kommer den mikrokosmiske tetrakt til syne.

Ovenstående to regler udgør det esoteriske grundlag for al meditation og må studeres omhyggeligt hvis man vil opnå resultater.

3. Regel. *Energien cirkulerer. Lyspunktet, frugten af de fires arbejde, vokser og gror. Myriaderne samles omkring dets glødende varme, så lyset aftager. Dets ild bliver svagere. Da toner den anden lyd frem.*

Efter at den hvide magiker gennem meditation og bevidst hensigt har dannet et energibrændpunkt på mentalplanet, øger han dybt koncentreret vibrationen. Derefter begynder han i detaljer at visualisere den form, han vil bygge. Han forestiller sig den med alle dens bestanddele, og ser for sit »indre blik« det færdige produkt af den egoiske meditation, sådan som det er lykkedes ham at bringe det igennem. Det fremkalder det, der her kaldes den »sekundære tone«, idet den første er egoets tone på sit eget plan, den tone som vækkede »spejlbilledet« og gav respons. Vibrationen bliver stærkere, og den tone, mennesket udsender på det fysiske plan, stiger til vejrs og høres på mentalplanet. Det er derfor, mennesket i alle meditationer der har okkult værdi, må gøre visse ting for at hjælpe med til at frembringe resultaterne.

Han beroliger sine legemer, så der ikke er nogen hindringer for den egoiske hensigt, og lytter til »stilhedens røst«. Derefter reagerer han bevidst på denne stemme og grunder over de meddelte planer.

Så udtaler han det hellige ord, idet han griber egoets ord, sådan som han synes, han hører det, og sender det ud, så det udvider den egoiske lyd og sætter stoffet på mentalplanet i bevægelse. Samtidig visualiserer han den tankeform, der formodes at legemliggøre de egoiske hensigter, og forestiller sig den i detaljer. Her må vi ikke glemme, at vi beskæftiger os med de bevidste meditationer, som er baseret på viden og tidsaldres erfaringer, og som frembringer magiske resultater på det fysiske plan. Vi beskæftiger os ikke med de meditationer, der har til formål at åbenbare den indre gud og bringe egoets oplysende ild ind.

Når denne proces forløber lovmæssigt, vokser energibrændpunktet på det lavere mentalplan. Dets lys eller ild kan mærkes. Det bliver, i den okkulte betydning, objektivt synligt og tiltrækker sig de mindre bygmestres opmærksomhed gennem:

- a. Sin udstråling eller varme.
- b. Sin aktive vibration.
- c. Sin lyd eller tone.
- d. Sit lys.

De elementale bygmestre, som reagerer på tonen, trækkes ind i kraftens indflydelssfære og begynder at samle sig. Den planlagte form kommer gradvis til syne, og ét efter ét af de mikroskopiske liv indtager deres plads i formen. Resultatet af denne »sammenrængning« er, at det indre lys bliver skjult og dets glans tåget, ligesom egoets indre lys bliver skjult og tåget i dets skygge eller tankeform — mennesket.

4. Regel. *Lyd, lys, vibration og formen blander sig og smelter sammen, og dermed er arbejdet ét. Det forløber lovmæssigt, og intet kan nu hindre det i at skride frem. Mennesket ånder dybt. Det samler sine kræfter og sender tankeformen af sted.*

Her har vi et uhyre vigtigt stykke magisk arbejde, som kun få er opmærksomme på og kender. Den kraft, egoet har brugt til at tvinge mennesket til at realisere sine hensigter, er dynamisk vilje, og det kronblad eller energicenter, der er anvendt, er et af viljesbladene. Indtil nu er mennesket blevet drevet af egoisk vilje, men det har blandet den med en hel del tiltrækningsenergi (begær eller kærlighed) og på den måde samlet det fornødne materiale til sin tankeform på mentalplanet. Det er lykkedes så langt, at der nu på mentalplanets konkrete trin kan ses en form af mentalt stof, som er sammenhængende, levende, vibrerende og har den ønskede karakter. Dens indre aktivitet er sådan, at formen kan bestå længe nok til at opfylde det egoiske formål. Den er klar til at blive sendt af sted på sin mission, samle sig fastere stof på astralplanet og dermed blive mere befæstet. Det gøres med en viljesindsats fra mennesket, der giver den levende form kraft til at »rive sig løs«. Lykkeligvis for menneskeslægten er det netop på dette punkt, at de fleste magistuderendes arbejde mislykkes. De bygger en form i mentalt stof, men ved ikke, hvordan de skal sende den af sted, så den uundgåeligt vil udføre sin mission. Derfor dør mange tankeformer en naturlig død på mentalplanet, fordi mennesket er ude af stand til at bruge sin viljesfunktion konstruktivt, og ikke forstår lovene for bygning af tankeformer. En anden faktor er dets manglende kendskab til den formular, som frigør de elementale bygmestre fra deres omgivelser, og tvinger dem til at samle sig inden for tankeformens omkreds, så længe tænkeren ønsker det.

Og endelig dør de, fordi mennesket ikke kan opretholde sin meditation længe nok og formulere sine idéer klart nok til at fremkalde den sidste materialisering. Mennesker er endnu for urene og egoistiske til at blive betroet denne viden. De ville bygge tankeformer for at sende dem ud på egoistiske missioner og med destruktive formål, så før de er blevet mere åndelige og har fået kontrol over deres lavere natur, vil de magiske ord, som stimulerer den mentale tankeform til selvstændig aktivitet, ikke være til rådighed for dem.

Her kunne man spørge, hvordan det går til, at mennesker, gennem koncentration og visualisering, faktisk når deres mål og sender tankeformer af sted, der realiserer deres hensigter. Det kan ske på to måder:

For det første gennem en ubevidst erindring af metoder og formularer, som var kendt

og blev brugt i atlantisk tid, da magiske formularer var offentlig ejendom, og mennesker opnåede resultater ved at udsende visse lyde. De nåede ikke deres mål gennem brug af mentale evner, men primært gennem en papegøjeagtig evne til at gentage mantraer. Disse ligger somme tider skjult i den underbevidste natur og bruges uafvidende af det menneske, der føler stærkt nok.

For det andet ved at et menneskes tanker og idéer passer ind i planerne og hensigterne hos dem, der faktisk ved, hvad enten de er på den hvide eller sorte magis vej. De bruger formen med dens iboende kraft, aktiverer den, gør den midlertidigt til et selvstændigt væsen og sender den af sted, så den kan opfylde sit formål. Det forklarer mange af de tilsyneladende fænomenale resultater, egoistiske eller inkompetente (om end gode) tænkere opnår.

På grund af den store fare, som er involveret, bliver de magiske ord kun meddelt under tavshedsløfte til mennesker, der arbejder for lysets broderskab, indviede og svorne aspiranter. Af og til opdages de også af mænd og kvinder, som har bragt sig på linje med egoet og derfor er i berøring med det indre center for al viden i dem selv. Når det er tilfældet, er oplysningerne i sikkerhed, for egoet arbejder altid på lovens og retfærdighedens side, og de ord, egoet udtaler, »drukner i lyden« (som det hedder okkult) og vil ikke blive husket af den fysiske hjerne, når den ikke er under indflydelse af solenglen.

De 6 regler for mentalplanet er ifølge sagens natur kortfattede, fordi tankesindets plan endnu er ukendt land for de fleste — ukendt hvad angår bevidst kontrol...

5. Regel. *Tre ting optager solenglen, før det skabte hylster sendes nedad: vandenens tilstand, den skabendes sikkerhed, og vedholdende kontemplation. Således forenes hjertet, halsen og øjet med henblik på tredobbelt tjeneste.*

Det energibrændpunkt, mennesket, magikeren, har skabt på mentalplanet, er nu kommet op på et vibrationsniveau, som sikrer, at det stof, der kræves til bygningen af det næste og mere kompakte hylster, vil reagere. Vibrationen resulterer i, at der samler sig en anden type guddommelig livssubstans omkring den centrale kerne. Okkult set skabes formen for at blive sendt af sted, for at stige ned, for at flyve ud på sin mission som en fugl, og magikeren nærmer sig nu et kritisk punkt. En af de ting, han må sørge for, er, at den form, han har bygget og holder knyttet til sig med en fin tråd af belivet substans (en lille parallel til den sutratmiske tråd hvormed monaden eller sjælen opretholder forbindelsen til sin »manifestationsform«), hverken dør af mangel på vital næring eller vender tilbage til ham med uforrettet sag. Når sidstnævnte katastrofe indtræffer, bliver tankeformen en trussel for magikeren, og han bliver offer for det, han selv har skabt. De devaer, der skaber formen til en idé, som har forfejlet sit mål, dræner hans vitale kræfter. Derfor sørger han for, at motivet eller begæret bag »idéen«, der nu er klædt i sit første hylster, bevarer sin uskylds renhed, og at intet spor af egoistisk hensigt og ingen fordrejning af solenglens oprindelige formål får lov til at

indføre en uværdig vibration. Det er det, der menes med at passe på »vandenens tilstand«. Som vi ved, står vand for stof, og astralplanets stofformer, som vi nu beskæftiger os med, har primær betydning for al formbygning. Realiseringen af tankeformens formål afhænger af, hvilket stof der bruges og karakteren af de bygmestre, som reagerer på den mentale stofforms tone. Det er på mange måder det vigtigste stadium, for enhver forms astrallegeme bestemmer:

- a. Det fysiske legemes natur.
- b. Formidlingen af kraft fra det næsthøjeste plan.

Forudsat at mennesket på det fysiske plan kan opretholde hensigten og afslå at lade den blive fordrejet af påvirkningerne og vibrationerne fra det lavere menneske, kan de »karmiske devaer« nu udføre deres arbejde. Her vil jeg minde de studerende om, at enhver tankeform ifølge sagens natur finder vej ind i større kraft- eller energistrømme, der udgår fra fremtrædende tænkere af enhver art, fra den planetariske logos og nedefter, og at evolutionsarbejdet derfor fremskyndes eller forsinkes alt efter dens natur og motiv. Det er her, nirmanakayaernes arbejde ligger, for de manipulerer strømme af tankeenergi, beliver de former, mennesker skaber, og udfører på den måde opbygnings- eller nedbrydningsarbejdet. De må bruge det, der er, og derfor er det nødvendigt at tænke klart. Efter at have »renset« vandene, eller sikret sine begær, er tænkerens næste skridt (ved hjælp af nogle ord, solenglen meddeler ham) at beskytte sig mod de elementale devaer, han har til hensigt at arbejde med. På mentalplanet var solenglens natur og vibration tilstrækkelig beskyttelse, men nu skal han til at arbejde med de farligste elementaler og væsener i de 3 verdener.

De beskyttende formularer udtales af tænkeren, sammen med solenglen, så snart tankeformen er klar til at modtage sit astrale hylster. Mantraet vedrører de kræfter, som driver agnisuryanerne til aktivitet og fremkalder en beskyttende energistrøm fra et af den egoiske lotus' hjerteblade. Den strømmer gennem menneskets halscenter, og skaber en energihvirvel omkring mennesket, en hvirvel der automatisk frastøder de devaer, som (gennem deres blinde og uintelligente arbejde) måtte forstyrre hans fred. Når disse to ting er opfyldt — begæret reguleret og individet beskyttet — glider både solenglen og magikeren over i en kontemplativ tilstand, dvs. den dybtgående tilstand, som følger efter den, der kaldes meditation.

Under kontemplation er det indre øje fæstet på genstanden for kontemplationen, og det fremkalder (i de fleste tilfælde ubevidst) en stadig strøm af energi, som er fokuseret på hensigten og resulterer i belivelse og aktivitet. Kontemplation er grundlaget for »forædlingsarbejdet«, når f.eks. den menneskelige substans forvandles til solsubstans. Egoet kontemplerer sine månelegemer, og så bliver arbejdet gradvis udført. Men når dets spejlbillede, mennesket, har nået et udviklingstrin, hvor det kan meditere og kontemplere, fremskyndes arbejdet betydeligt, og forvandlingen sker hurtigt, især på det fysiske plan. Det er i kontemplation, at mennesket oplader og beliver tankeformen, og i den forbindelse kan det siges, at det er øjet, som er den styrende faktor. Når det 3.

øje bruges, hvilket er tilfældet i kontemplation, samler og styrer det den tredobbelte energi. Det er derfor, de mennesker, hos hvem det fungerer, er i stand til at udføre så virkningsfuldt et arbejde. Det 3. øje begynder først at virke, når den 3. række kronblade langsomt åbner sig...

6. Regel. *De fire laveres devaer mærker kraften, når øjet åbner sig. De drives frem og mister deres herre.*

Den egoiske energi, som formidles via den fysiske hjerne, bruges nu til at sende formen af sted, så den kan iklæde sig astralt stof. Tænkerens øje åbner sig, og frastødningskraft strømmer ud. Mere behøver der ikke siges her, for før øjet er aktivt er det ikke muligt for mennesker at forstå karakteren af den energi, de så kan håndtere eller styre.